

jo, ampak zoper italijansko politiko, ki je delala nemir na Balkanu. Francija se je tudi sedaj izkazala kot zelo dobra prijateljica naše države. Mussolini je pa v strašni zadregi. Eno mrežo so mu pretrgali!

Mussolini v samoprevaril! Mussolini dejansko misli, da bo šel z glavo skozi zid. Kot odgovor na to, kar sta mu pripravili Francija in Anglija, je odredil, da so fašistovske bojne organizacije, ki se imenujejo milica, odslej redna laška vojska. Italijanska vojska se je s tem povečala za 300 tisoč mož. Za Italijo je bilo to potrebno, za ostalo Evropo je to brez pomena.

Madžari bi radi svoj lonček zopet pristavili k notranjemu sporu v Jugoslaviji ter ogreli svojo staro zahtevo po izpremembi dosedanjih mej njihove države. Pa so stvar tako zagrabil, da bode zopet ves trud zastonj. Ni verjetno, da bi te njihove težnje podpiral kak hrvaški politik.

Nemčija bo kmalu — brez vlade! V Nemčiji nastaja v vladi načelni spor in se pričakuje, da bode vlada morala kmalu odstopiti.

Japonski se je posrečilo, da je povzročila novo vojno na Kitajskem. Previdna pa je toliko, da je druge nahujkala, sama pa bo — posredovala.

Pozabljena dolžnost.

Pritožba, s katero se je Kristus tako bridko pritožil nad devetimi ne-hvaležnimi gobavci, ki se po svojem ozdravljenju niti najmanj niso spomnili svojega dobrotnika, mora vzbuditi tudi našo vest in nas opozoriti na dolžnost, na katero tolikokrat pozabimo, da bi dali Bogu čast, da bi mu bili hvaležni.

Koliko hvaležnosti smo vendar dolžni Bogu! Le pogled malo v naravo! Vidiš milijone stvari, rastlin in živali, vse tako lepo oskrbljeno. Kristus nam je povedal, da vse te živali preživlja, da vse te rastline oblači Oče nebeški. Pogled vso lepoto, ki je zunaj v naravi, vse veselje, ki se pretaka po svetu, premisli vse lepe misli, ki so se mislile kedaj na zemlji, vsa plemenita in lepa dela, ki so bila kedaj opravljena. Ali veš, odkod je vse to? Ali se le nekoliko zavedaš, kako neizmeren studenec je Bog, iz katerega neprenehoma teče toliko dobrot? Kako po pravici zato moli duhovnik pri vsaki sv. maši: »Res se spodobi in prav je, pravično in dobro, da se ti zahvaljujemo vedno in povsod, vsemogočni Oče, večni Bog!«

In kaj je Bog tebi samemu! Da si, je le volja božja. Postavil te je v življenje iz same dobrotljivosti in ljubezni, ker ti hoče nakloniti neizrekljivo srečo. Vsak dan tvojega življenja, vsak dih tvojih pljuč, vsak utrip tvojega srca je nova božja dobrota, je nekako novo tvoje ustvarjenje. Da si zdrav, da imaš zdrave ude, zdrave oči, zdrava ušesa, ali je to v tvoji mo-

či? In zunanje dobrote, ki jih uživaš, posestvo, premoženje, ali ni to zopet dobrota božja? Kako prav so zato imeli naši verni predniki, ki so na vprašanja: »Ali si zdrav?«, »Kako je na polju?« odgovarjali: »Sem, hvala Bogu«, »Hvala Bogu, dobro!« Če danes nekateri ugovarjajo: »Kaj, če hočem kaj imeti, moram sam delati, se moram sam truditi«, jim veljajo besede sv. Pavla: »Kaj imaš, česar nisi prejel?« Res, moraš delati in se moraš truditi, kdo pa ti daje zdravje in moč za delo? In ali moreš z vso svojo skrbjo dati rodovitnost zemlji, ali moreš napraviti ugodno vreme, ali moreš odvrniti razne nesreče zunaj v naravi?

A je ljubezen in dobrotljivost božja do tebe še neskončno večja. Ali se ni zgodil tudi za tebe največji čudež v betlehemskelem hlevu? Ali ni stal tudi za tebe na Kalvariji križ, na katerem je izkrvavel v največjem ponižanju Sin božji? Ali ne uživaš že vse svoje življenje dobrot Kristusove Cerkve, v kateri te Kristus ljubi ter skrbi za tebe? In če bi ti bil imel v svojem življenju le en šam smrtni greh, pa si dobil milost, da si se skesal in poboljšal, ali se zavedaš, kaka neskončna božja dobrota je to? In kaj je eno samo sv. obhajilo, v katerem se skloni k naši ubogi, s tolikimi slabostmi in grehi omadeževani duši v nepojmljivi ljubezni neskončno sveti Sin božji, da bi nam pomagal, nas pokrepčal, nas dvignil. Sveti evangelij pripoveduje, kako se je samo tuji Samaritanec vrnil zahvaliti se Kristusu za veliko dobroto, devet domačinov te dobrote ni prav čutilo in se je ni zavedalo. Tako tudi mi, ki že od mladosti živimo v pravi Kristusovi Cerkvi in vsak dan uživamo njene milosti, velikokrat teh milosti ne vemo ceniti in se jih ne zavedamo. A oni, ki so bili nekaj časa tujci, pa so se vrnil, mnogokrat še le po dolgih blodnjah in bojih kakor izgubljeni sinovi v Očetovo hišo, oni vedo te dobrote in milosti ceniti in so nam popisali veliko srečo, ki jo je občutilo njihovo srce tisti trenutek, ko so si lahko rekli: »Sedaj imam Kristusovo resnico, za katero lahko trdim, sedaj je očiščena moja duša, sedaj imam Kristusa samega v svoji duši.«

Tako neizmerne so dobrote, s katerimi nas Bog obsipava vsak dan, a kaka je naša hvaležnost? Ali nam je že priklopel za vse to iz našega srca velik in vroč: »Te Deum laudamus — Tebe Bog hvalimo?« Tolikokrat ne vemo, zakaj naj bi molili. Ko bi se v takih trenutkih spomnili na božje dobrote, bi pač takoj vedeli, zakaj naj molimo, bi naša duša zamolila veliko zahvalno molitev, bi z veliko ljubeznijo in velikim umevanjem izgovarjali besede: »Oče naš, ki si v nebesih.« Velikokrat si pri sv. maši ne vemo kaj začeti. Da ne bi preslišali poziva, ki ga izgovarja duhovnik pri predglasju: »Zahvaljujmo se Gospodu, svojemu Bogu!« Da bi se zavedli, da je sv. maša spomin na največjo božjo dobroto, da je pri sv. maši na altarju ono Srce, ki je reden stude-

nec vseh dobrot, da pa se to Srce ob enem najtopleje zahvaljuje nebeškemu Očetu in da bi se s tem Srcem morali združiti tudi mi. In da bi vse naše življenje bila velika zahvala Bogu na ta način, da vse dobrote rabi-mo po volji božji, da njegovim milostim ne zapiramo svojega srca, temveč jih sprejemamo kakor žejna zemlja blagodejen dež. Tako naj bi se naša duša v živi hvaležnosti vedno bolj dvigovala k Bogu, studentu vsega dobrega, kakor se blago duhičca cvetica dviguje in odpira solncu.

*

Kaj delajo mehikanski nasliniki? Kaljes in njegovi vredni priganjači po vsem svetu velikokrat trdijo, da hočejo mehikansko ljudstvo rešiti iz koriščanja od strani Cerkve in njenih služabnikov, da hočejo nagrabljeno cerkveno premoženje porabiti za ljudsko korist. Kako si to predstavljajo, so pokazali pred kratkim. Veliko krasno cerkev so spremenili v gostilniško dvorano, v kateri so — »voditelji ljudstva« obhajali razkošno pojedino in veselico. Prej so v tem prostoru upehane duše dobivale tolažbo, so se dvigovale k lepemu življenju, sedaj se tam mastijo razni nasliniki. Tako se res lepo skrbi za — ljudski blagor!

Skrb katoliške Cerkve za razne narode. Pred nekaj tedni je papež blagoslovil temeljni kamen za nov zavod Propagande. Propaganda se imenuje odsek, ki skrbi za razširjanje katoliške vere po vsem svetu. Propaganda ima razne zavode, v katerih se vzgajajo misijonarji in duhovniki za razne narode po svetu. Novi zavod, ki ga zida sedaj in bo gotovo do leta 1930, je namenjen za Azijo in se bo v njem vzgajalo 60 gojencev iz Kitajske in 40 iz Indije, ki bodo potem delovali kot duhovniki med svojim ljudstvom.

Lep dokaz ljubezni do nadpastirja. V Filadelfiji je meseca julija slavil tamošnji kardinal in nadškof srebrni jubilej svojega škofovanja. Duhovniki in verniki so hoteli ta jubilej kar najlepše proslaviti in so nabrali, kakor so se izrazili, »davek ljubezni« pet milijonov dolarjev ali 280 milijonov dinarjev ter so jih darovali svojemu škofu, da more zgraditi za škofijo primerno semenišče. Lepa, pognemanja vredna ljubezen in požrtvovalnost!

NOVICE

V kn.-šk. semenišče v Mariboru so sprejeti: Herga Janez od Sv. Urbana pri Ptuj, Drevenshek Franc iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Sande Jožef iz Sv. Petra pri Mariboru; Breznikar Viktor iz Braslovč, Dvornik Anton iz Rečice na Paki; Horvat Ludvik iz Turnišča, Kenda Ivan iz Škal, Lempl Bogomir iz Selnice ob Dravi, Lempl Stanislav iz Selnice ob Dravi, Žel Karol iz Sv. Benedikta v Slov. g., Čepe Anton od Sv. Križa nad Mari-

borom, Gorčan Henrik iz Slov. Bistrice, Jurak Jožef iz Konjic, Gorišek Stanislav iz Teharja, Keber Jakob iz Koprivne, Knez Janez iz Zdol, Leskovar Ludvik iz Čadrama, Puncer Fran iz Braslovč, Rajh Franc od Vel. Nedelje, Rogina Albert iz Starega trga, Roblek Peter iz Koprivne, Slemnik Anton iz Starega trga, Smole Franc od Sv. Štefana pri Žusmu, Škamlič Jože od Sv. Benedikta v Slov. gor., Završnik Izidor iz Gomilkega.

DAN NESREČ.

V četrtek, dne 16. t. m., je bil dan velikih nesreč v naši državi. Na železniški progi Kumanovo—Vranje je skočil v bližini postaje Preševo iz tira osebni vlak. Vsi vozovi so se prevrnili in skotalili preko visokega nasipa. Strojvodja in kurjač sta bila mrtva takoj. Sreča je še bila, da je stroj padel tako, da je piščal neprestano piskala in opozorila domačine na nesrečo. Ljudje so prihiteli od vseh strani. Do večera omenjenega dne so potegnili izpod razvalin vozov 20 mrtvih in 30 težko ranjenih. Število žrtev pa še ni ugotovljeno.

Istočasno se je zgodila na progi Beograd—Niš pred postajo Topaonica druga grozna nesreča. Popoldanski brzovlak, ki pelje iz Beograda v Niš, je preizkušal novo vrsto premoga. Na stroju je bila poleg strojvodje in kurjača še posebna komisija treh železniških strokovnjakov. Vlak je vozil z hitrostjo 60 km na uro. Med vožnjo je nenadoma počila parna cev. Iz te razpokline je bruhnila s strahovito silo para in opekla vse na lokomotivi. Končno se je še razpočil parni kotel in vrela voda je brizgala na vse strani. Vsi na stroju se nahajajoči so bili pri živem telesu kuhani. Vlak se je radi pomanjkanja pare ustavil sam in se ni prigradilo potnikom nič žalega. Pogled na smrtno oparjena trupla je bil grozen. Vseh pet iz lokomotive je izdahnilo med nepopisnimi bolečinami.

Iste dne se je podala na drezini na pregled železniške proge Veles—Skoplje žandarjska patrulja pod vodstvom podporočnika in še treh orožnikov. Nedaleč od postaje Dračevo je napadla drezino večja skupina napol pobesnelih psov. Orožniki so se branili s puškami in postrelili nekaj psov, nakar so drugi psi zbežali. Le eden je še enkrat od spredaj naskočil drezino. Dobro pomerjen strel mu je upihnil življenje in mrtev pes je padel na tir. Baš to pa je postalo nesrečno. Drezina je zavozila na psa, skočila iz tira in se prevrnila. Pokopala je pod seboj celo posadko, obstoječo iz oficirja, treh orožnikov, šoferja in enega železniškega uslužbenca. Vsi so bili v brezupnem stanju prepeljani v bolnico v Skoplje, kjer se borijo s smrtjo. Po zadnjih vesteh, ki so dospele v Beograd, so trije že podlegli poškodbam.

Poročilo iz Goriške. Tukaj na Goriškem tudi obsojamo »Jutro«, ki je tako na nedostojen način sramotilo z umazano slikarjijo našega voditelja g. dr. Korošca. Mislimo, da slovenska

zgodovina ne pomni takega podlega početja. Veliko bolje bi bilo za naš narod, da bi tega lista ne bi bilo med nami! — Naši kmetje gledajo z žalostjo, kaj bo po zimí, ker ne pridelajo skoro nič. Vsi poljski pridelki so uničeni. Krompir je ves končan, tako tudi fižol, koruza, vinska trta je začela rumeneti in listje ji je začelo odpadati. Po mnogih krajih so se tudi začele sušiti hrastove šume. — V nedeljo, dne 22. julija, je bila velika procesija iz Vipavske doline na Vitovlje k Materi božji na Vitovljah. Procesije so bile iz Šempasa-Oseka, Črnič in Batuje. Vse prosi dež, a ga ni! Vročino smo imeli nezno do 58 stopinj C. Bojimo se, da nastopi kaka bolezen. — Šempasko polje so začeli že pripravljati ter uravnavati, da bo pripravno za zrakoplove. Zasežejo do 450 jugov sveta in to dobre zemlje. Najemnine bodo dali precej malo, tako da posestniki nikakor niso zadovoljni. Do sedaj delajo in uravnavajo zemljišče večinoma še naši delavci pod nadzorstvom italijanskih nadzornikov. Menda so se nekaj stopli naši z Italijani, in naši so jih prisilili, da so morali bežati. Vzrok je bil ta, ker jim niso še nič plačali. Preje so jim ponudili dne po 1 liro in 80 stotink na uro, to je približno 5 Din na uro. Sedaj pa jim ponujajo po 70 stotink na uro, to je 2 dinarja. Res, to je nečuvno, da tako prekanijo naše delavstvo. — Vse je obupno in duševno strto. Od nikoder nobenih dohodkov, sami izdatki, ter slaba letina, to je, kar rodi misel na izseljevanje, ki je pri nas na dnevnem redu.

Slovenskemu ženstvu! Velikansko protestno gibanje proti nečuvnim napadom svobodomiselnega časopisja na našega voditelja je pokazalo, da slovenski narod zna ceniti čast svojo in čast svojih velikih sinov. — Slovenski narod in njegov voditelj, ministrski predsednik g. dr. Korošec, je dobil zadoščenje tudi s tem, da mu je poverjeno vodstvo države. Žene in dekleta, ne pozabimo pa, da brezversko časopisje še vedno grdo in podlo obrekuje g. dr. Korošca in vse, kar je slovenskega. Bodimo v boju proti liberalnemu časopisju še bolj odločne in brezobzirne! Zapomnimo si vsakega, ki bo še naprej z naročanjem teh listov podpiral sramotenje slov. naroda. Ne dopustimo, da bi si z našim denarjem vzdrževali svobodomiselne časopise. Podpirajmo dosledno in povsod ljudi krščanskega mišljenja, ki podpirajo naše katoliške liste.

Pojasnilo. Podpisani sem dolžil g. Štefana Vuk v Sv. Miklavžu, da mi je dal mapo preurediti v mojo škodo. On tega ni kriv, ampak druge osebe v sorodstvu. Prosim oblast, da gospode zemljemerce opozori, da ne bodo map predelovali brez vedenja in dovoljenja sosedal! — Sv. Miklavž na Dravskem polju, dne 18. avg. 1928. Jakob Florjančič.

Italijanski parnik se je potopil. Te dni se je potopil italijanski parnik »Mira Flores« in sicer ob južnoamerikanski obali in ravno tamkaj, kjer

je zadela nesreča pred meseci italijanski potniški parnik »Principessa Mafalda«. Ladja »Mira Flores« se je potopila iz dosedaj neznanega vzroka takoj. Utonilo je 100 oseb, rešil se je po italijanski navadi le kapitan in 12 mož posadke.

Grozna nesreča na otoku Haiti. Iz Novega Jorka javljajo: Na severni obali otoka Haiti je divjal te dni silovit vihar, takozvani orkan, ki je to pokrajino popolnoma opustošil. Vremenska nesreča je zahtevala nad 1 tisoč smrtnih človeških žrtev in 10 tisoč ljudi je brez strehe. Škodo cenijo na 5 milijonov dolarjev.

Nesreče na Dravi v Mariboru na Veliko Gospojnico. Na Veliko gospojnico popoldne je bil ves mlajši Maribor v Dravi, da se ohladi s kopanjem. Ta dan je utonil popoldne krojaški pomočnik Franc Voda in desetletni Srečko Oman. Nestlu Dabringer iz Pristana se je posrečilo, da je potegnil iz Dravinega vrtinca na Veliko gospojnico popoldne tri potapljajoče se in sicer eno odraslo žensko in dva moška, ki so se držali vsi tesno skupaj in je prišla rešitev v zadnjem trenutku.

Ena najstarejših človeških naselbin. »Slovenec« poroča, da se je vrnila raziskovalna družba, ki je izsledila na Kitajskem ostanke najstarejše človeške naselbine, ki bi naj bila stara 20.000 let. Prebivalstvo je bilo, kakor se da sklepati iz okraskov, ribjih in nojevih jajc, na zelo visoki stopnji kulture.

Brezprimerna surovost očeta. V vasi Bajmok pri Subotici je prišlo te dni do strahovite družinske žaloigre. 36letni zidarski mojster Anton Pajdušič je sklenil, da zatstropi svoje tri otroke v starosti 4, 3 in 2 let ter se potem loči od svoje žene, od katere je že več mesecev ločeno živel, ter se potem poroči z nekim 18letnim dekletom. Dekle mu je baje že obljubilo, da se poroči z njim, če se znebi svojih otrok. Nečloveški oče je pred dnevi prinesel pozno zvečer lug domov, ga raztopil v vodi in dal tekočino piti ubogim otrokom. Otroci so lug res izpili, dasi se jim je zelo upiral, nakar so se onesvestili. Po preteku kake ure so se prebudili in začeli jokati. Sosedje so na obupni otroški jok vdrli v sobo in našli najmanjšega otroka že mrtvega. Ostala dva so prepeljali v bolnico, kjer je triletna deklica kmalu nato umrla, živ pa je ostal samo najstarejši, štiriletni deček, pa še o življenju le tega dvomijo. Nečloveškega očeta so aretirali. Izjavil je, da je bil sit življenja in da ni imel denarja za preživljanje družine. Vendar pa je njegova ločena žena navedla pravi vzrok njegovega strašnega dejanja.

Pevski zbor! Ali že imate Pevčevo pesmarico? V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta, jih dobite. Vsak snopič po Din 10.—

Društvo katehetov lavantinske ško fije priredi v torek, dne 28. t. m., v Celju, v Slomškovem domu zavoda čč. šolskih sester zborovanje s sledečim sporedom: Ob osmih zjutraj sv. maša. Ob pol 9. do 11. ure: Referata: 1. a) Nova šola in katehet, dr. Demšar; b) katehetski kongres v Monakovem, Ivan Bogovič. 2. Občni zbor lavantinskega katehetskega društva. 3. Slučajnosti. K udeležbi se vabijo gg. katehete in drugi duhovniki lavantinske in ljubljanske škofije.

Po Mariboru in okolici hodi neki mali gospod s črno »špicbrado« (pravijo, da je bil poprej pri agrarni reformi) in sili od hiše do hiše naše ljudi za nakup nekkih slik, med njimi tudi Radičevih. Spremlja ga mlad fant, ki pravi: »To je ta pravi svetnik!« Po mariborskih gostilnah zahtevata ta dva vsiljivca, da morajo gostilničarji te slike obesiti na vidnem mestu, sicer . . . Posebno nasilni pa so prodajalci teh slik na kmetih. Pri našem poslancu so se pritožili te dni kmetje in viničarji iz mariborske okolice, da prodajalci slik grozijo in pretijo onim, ki nočejo kupiti teh slik. V par slučajih so celo zagrozili v imenu »zagrebške vlade«. Ljudstvo na deželi je razburjeno radi teh nasilnežev. Tak način agitacije ni samo nasilen, ampak je tudi proti zakonu. Opozorjamo naše ljudi, da take agente takoj prijavijo bližnji žandarmerijski postaji.

Kako znajo nasprotniki lagati in farbati! »Jutro«, oziroma »Večernik Jutra«, ki ga pišejo neki od vseh vetrov privandran gospodje v Mariboru, je koncem prejšnjega tedna prinesel popolnoma lažnjiv opis dela na cesti pri takozvanem Rajzmanovem bregu pri Jarenini. Iz dopisa se vidi, da dopisnik sploh menda nikdar ni videl te ceste, ali pa je tako pijan kobacal po strmini, da je drugi dan pozabil, da je bilo to v Slovenskih goricah. Dopisnik pravi, da ta nevarni del ceste predeluje oblastni odbor. Nadalje laže, da se sploh nič ne dela in da to delo nikdar ne bo končano. Celo tako bedast je, da trdi, da 5 občin jareninske in jakobske župnije protestira proti temu, da se je sploh začelo s tem delom. Iz tega vsega se vidi, da dopisa ni pisal noben domačin. — Zadevo pojasnimo na kratko sledeče: Na prošnjo 20 občin iz župnij Jarenina, Sv. Jakob, Sv. Jurij, Sv. Marjeta in drugih je okrajni zastop mariborski leta 1927 na predlog poslanca Ž e b o t a soglasno sklenil, da se preloži nevarni in silno strmi klanec na Rajzmanovem bregu. Zaradi strašne strmine se je na tem mestu zgodilo že več težkih in celo smrtnih nesreč. Delo za preložitve se je začelo letos spomladi z združenimi močmi. Okrajni zastop je dal v proračun

Primarij Dr. Černič

zopet redno ordinira

1001

svoto nad 200.000 Din in je tudi dal na lastne stroške izdelati načrte. Občine, oziroma kmetje, so prevzeli dovažanje kamenja do daljnega Sv. Jakoba, lastnik kamenoloma je dal kamen po znižani ceni. Podjetje inženjerjev Jelenc in Šlajmer je takoj po licitaciji začelo z delom. Bilo je to težavno delo. Vrh hriba so morali razstreljevati in napraviti veliko izkopnino, a v dolini pa napraviti veliki nasip, da se tako strmina izravna. Iz strme sence, kjer cesta nikdar ni bila suha, se je sedaj preložila na solnčno stran. Strmina, ki je prej znašala do 17%, se je zmanjšala na 4—7%. Za tako veliko delo je treba časa! Ne more nihče na svetu, najmanj pa kak samostojno-demokratski zagrizenec tako ogromno delo izvršiti kar v enem mesecu. Saj še kamna občine niso dovolj navozile in je tudi to žrtev moral prevzeti okrajni zastop. Vsak otrok tudi ve, da mora biti med delom stara cesta zaprta, ker bi sicer nadaljevanje dela pri preložitvi klanca bilo nemogoče. Podjetje, ki je prevzelo delo, vrši isto zelo vestno in strogo po načrtih, kakor so bili predpisani od nadzorne oblasti. Vse, kar laže dopisunček, ima namen, da bi ljudi nahujskal proti onim možem, ki so se res potrudili in so s težavo uspeli, da se ta nevarni klanec vendarle enkrat temeljito preloži. Laž je tudi, da bi pet občin protestiralo proti načinu, kakor se dela. Nasprotno je res: Občine so desetletja prosile, naj se to delo izvrši. Kar niso mogli ne Nemci, ki so imeli desetletja okrajni zastop v rokah, storiti, kar ni mogel Lipov Tuna kot samostojnež, to so izvršili možje SLS! To je resnica, ki je noben dopis v nasprotnih listih ne more nikdar ovreči! Cesta bo v par tednih popolnoma gotova in izročena prometu. Demokratom in samostojnežem pa svetujemo: Če že lažete, pa lažite po svojem časopisju tako, da se vam ne bo vsak pameten človek smejal!

Smola, velika smola! Od Sv. Jurija ob Pesnici nam pišejo: Gospod urednik, ko bi vi znali, kaka salamenska smola je zadela tukajšnje samostojne demokrate in samostojneže! Na dolgo in široko so propadli pri obč. volitvah. Prvokrat, kar svet stoji, je v naši občini zmagala naša stranka! Oh, to jih grize! Posebno Francel in Stanko sta žalostna. In skovali so s pomočjo znanega šolnika iz Maribora »rekurz« proti volitvam. V rekurz so napisali cele romane o cigarah, o

golažu, pijači, o strašni agitaciji »kalkalcev«, ali na glavarstvu in na velikem županstvu so spoznali, da gg. Franci in Stankoti prav nič ne znajo sestavljati rekurzov. Odbita je njihova pritožba. Oh, to jih grize in šegeče! In te dni bomo izvolili našega poštenega in priljubljenega moža za župana. Cela občina se tega veseli, a nasprotniki se kislo držijo. Čudimo se samo, da je dosedanji župan, ki vedno pravi, da je nepristranski, pri volitvah in glede pritožbe proti istim stopil popolnoma na stran samostojnih demokratov in Radičevcev. Je slabo računal!

Otvoritev gasilskega doma v Rimskih toplicah. Prostovoljno gasilno društvo v Rimskih toplicah, katero je bilo ustanovljeno leta 1921, je zelo delavno in si je v letošnjem letu postavilo ličen dom, ki je bil v nedeljo, dne 5. t. m., ob obilni udeležbi občinstva na slovesen način predan svojemu namenu. Celodnevna prireditev je prav lepo izpadla, posebno otvoritev doma se je izvršila na zelo prisorčen in ganljiv način. Kumovala je gosa Uhlichova, lastnica kopališča, cerkvene obrede pa je opravil vlč. g. župnik Bohak. Lepo petje s spremljanjem godbe je prednašal domači cerkveni zbor. Prireditev so posetili v častnem številu tudi gasilci iz Trbovelj, Hrastnika, Radeč, Loke, Vrbovega, Laškega, Rečice pri Laškem, Teharja in Ljubljane. Trboveljska gasilska župa je bila zastopana po tov. Gučeku in Holešek, oba vrla organizatorja gasilstva. Gasilci v Rimskih toplicah so s to prireditvijo dosegli lep moralen in tudi gmoten uspeh. Društveni odbor se zahvaljuje vsem, ki so na kakoršenkoli način pomagali, da se je dom lahko sezidal in da je tudi vsa prireditev tako lepo izpadla.

Viničarski red nekateri že zahtevajo od Tiskarne sv. Cirila. Sporočamo, da naredba še ni stopila v veljavo, zato ga še nismo tiskali. Bomo pravočasno objavili v »Slov. Gospodarju«.

Dijaka srednje šole sprejme dobra kršč. družina v Mariboru. Pojasnila daje iz prijaznosti uredništvo našega lista.

*

Šolska upisovanja.

Ponavljalni izpiti na drž. ženskem učiteljskem v Mariboru se začnejo dne 27. avgusta ob osmih dopoldne; za prošilke za I. letnik bodo dne 29. avgusta ob osmih dopoldne preizkus sluha, zdravniška preiskava in ev. izpiti. Vpisovanje za vse letnike bodo dne 3. septembra od 9. do 12. ure dopoldne. Vse drugo je objavljeno na črni deski pred ravnateljevo pisarno. Sprejemanje v vse razrede ženske vadnice bo dne 1. septembra od 9. do 12. ure dopoldne v razredih vadnice.

Usposobljenostni izpiti za osnovne in njim sorodne šole v jesenskem roku 1928 se prično na drž. moškem učiteljskem v Mariboru dne 5. novembra t. l. Pravilno opremljene prošnje za pripust naj se pošljejo potem sreskih poglavarjev vsaj do 20. oktobra t. l. v roke izpraševalne komisije. Povabil k izpitu se ne bo razpošiljalo. Vse drugo na črni deski v veži drž. moškega učiteljskega v Mariboru.

Vojnik. Vpisovanje v meščansko šolo se vrši dne 30. in 31. avgusta od 8. do 11. ure za I. do IV. razred. V I. razred se sprejmejo

Vsaka slovenska hiša naj ima novo barvano Slomškovo sliko!

Naročajo se pri upravi „Našega doma“ v Mariboru, Aleksandrova cesta šte. 6/1.

Društvo katehetov lavantinske ško fije priredi v torek, dne 28. t. m., v Celju, v Slomškovem domu zavoda čč. šolskih sester zborovanje s sledečim sporedom: Ob osmih zjutraj sv. maša. Ob pol 9. do 11. ure: Referata: 1. a) Nova šola in katehet, dr. Demšar; b) katehetski kongres v Monakovem, Ivan Bogovič. 2. Občni zbor lavantinskega katehetskega društva. 3. Slučajnosti. K udeležbi se vabijo gg. katehete in drugi duhovniki lavantinske in ljubljanske škofije.

Po Mariboru in okolici hodi neki mali gospod s črno »špicbrado« (pravijo, da je bil poprej pri agrarni reformi) in sili od hiše do hiše naše ljudi za nakup nekkih slik, med njimi tudi Radičevih. Spremlja ga mlad fant, ki pravi: »To je ta pravi svetnik!« Po mariborskih gostilnah zahtevata ta dva vsiljivca, da morajo gostilničarji te slike obesiti na vidnem mestu, sicer . . . Posebno nasilni pa so prodajalci teh slik na kmetih. Pri našem poslancu so se pritožili te dni kmetje in viničarji iz mariborske okolice, da prodajalci slik grozijo in pretijo onim, ki nočejo kupiti teh slik. V par slučajih so celo zagrozili v imenu »zagrebške vlade«. Ljudstvo na deželi je razburjeno radi teh nasilnežev. Tak način agitacije ni samo nasilen, ampak je tudi proti zakonu. Opozarjamo naše ljudi, da take agente takoj prijavijo bližnji žandarmerijski postaji.

Kako znajo nasprotniki lagati in farbati! »Jutro«, oziroma »Večernik Jutra«, ki ga pišejo neki od vseh vetrov privandran gospodje v Mariboru, je koncem prejšnjega tedna prinesel popolnoma lažnjiv opis dela na cesti pri takozvanem Rajzmanovem bregu pri Jarenini. Iz dopisa se vidi, da dopisnik sploh menda nikdar ni videl te ceste, ali pa je tako pijan kobacal po strmini, da je drugi dan pozabil, da je bilo to v Slovenskih goricah. Dopisnik pravi, da ta nevarni del ceste predeluje oblastni odbor. Nadalje laže, da se sploh nič ne dela in da to delo nikdar ne bo končano. Celo tako bedast je, da trdi, da 5 občin jareninske in jakobske župnije protestira proti temu, da se je sploh začelo s tem delom. Iz tega vsega se vidi, da dopisa ni pisal noben domačin. — Zadevo pojasnimo na kratko sledeče: Na prošnjo 20 občin iz župnij Jarenina, Sv. Jakob, Sv. Jurij, Sv. Marjeta in drugih je okrajni zastop mariborski leta 1927 na predlog poslanca Ž e b o t a soglasno sklenil, da se preloži nevarni in silno strmi klanec na Rajzmanovem bregu. Zaradi strašne strmine se je na tem mestu zgodilo že več težkih in celo smrtnih nesreč. Delo za preložitve se je začelo letos spomladi z združenimi močmi. Okrajni zastop je dal v proračun

Primarij Dr. Černič

zopet redno ordinira

1001

svoto nad 200.000 Din in je tudi dal na lastne stroške izdelati načrte. Občine, oziroma kmetje, so prevzeli dovažanje kamenja do daljnega Sv. Jakoba, lastnik kamenoloma je dal kamen po znižani ceni. Podjetje inženjerjev Jelenc in Šlajmer je takoj po licitaciji začelo z delom. Bilo je to težavno delo. Vrh hriba so morali razstreljevati in napraviti veliko izkopnino, a v dolini pa napraviti veliki nasip, da se tako strmina izravna. Iz strme sence, kjer cesta nikdar ni bila suha, se je sedaj preložila na solnčno stran. Strmina, ki je prej znašala do 17%, se je zmanjšala na 4—7%. Za tako veliko delo je treba časa! Ne more nihče na svetu, najmanj pa kak samostojno-demokratski zagrizenec tako ogromno delo izvršiti kar v enem mesecu. Saj še kamna občine niso dovolj navozile in je tudi to žrtev moral prevzeti okrajni zastop. Vsak otrok tudi ve, da mora biti med delom stara cesta zaprta, ker bi sicer nadaljevanje dela pri preložitvi klanca bilo nemogoče. Podjetje, ki je prevzelo delo, vrši isto zelo vestno in strogo po načrtih, kakor so bili predpisani od nadzorne oblasti. Vse, kar laže dopisunček, ima namen, da bi ljudi nahujskal proti onim možem, ki so se res potrudili in so s težavo uspeli, da se ta nevarni klanec vendarle enkrat temeljito preloži. Laž je tudi, da bi pet občin protestiralo proti načinu, kakor se dela. Nasprotno je res: Občine so desetletja prosile, naj se to delo izvrši. Kar niso mogli ne Nemci, ki so imeli desetletja okrajni zastop v rokah, storiti, kar ni mogel Lipov Tuna kot samostojnež, to so izvršili možje SLS! To je resnica, ki je noben dopis v nasprotnih listih ne more nikdar ovreči! Cesta bo v par tednih popolnoma gotova in izročena prometu. Demokratom in samostojnežem pa svetujemo: Če že lažete, pa lažite po svojem časopisju tako, da se vam ne bo vsak pameten človek smejal!

Smola, velika smola! Od Sv. Jurija ob Pesnici nam pišejo: Gospod urednik, ko bi vi znali, kaka salamenska smola je zadela tukajšnje samostojne demokrate in samostojneže! Na dolgo in široko so propadli pri obč. volitvah. Prvokrat, kar svet stoji, je v naši občini zmagala naša stranka! Oh, to jih grize! Posebno Francel in Stanko sta žalostna. In skovali so s pomočjo znanega šolnika iz Maribora »rekurz« proti volitvam. V rekurz so napisali cele romane o cigarah, o

golažu, pijači, o strašni agitaciji »kalkalcev«, ali na glavarstvu in na velikem županstvu so spoznali, da gg. Franci in Stankoti prav nič ne znajo sestavljati rekurzov. Odbita je njihova pritožba. Oh, to jih grize in šegeče! In te dni bomo izvolili našega poštenega in priljubljenega moža za župana. Cela občina se tega veseli, a nasprotniki se kislo držijo. Čudimo se samo, da je dosedanji župan, ki vedno pravi, da je nepristranski, pri volitvah in glede pritožbe proti istim stopil popolnoma na stran samostojnih demokratov in Radičevcev. Je slabo računal!

Otvoritev gasilskega doma v Rimskih toplicah. Prostovoljno gasilno društvo v Rimskih toplicah, katero je bilo ustanovljeno leta 1921, je zelo delavno in si je v letošnjem letu postavilo ličen dom, ki je bil v nedeljo, dne 5. t. m., ob obilni udeležbi občinstva na slovesen način predan svojemu namenu. Celodnevna prireditev je prav lepo izpadla, posebno otvoritev doma se je izvršila na zelo prisorčen in ganljiv način. Kumovala je gospa Uhlichova, lastnica kopališča, cerkvene obrede pa je opravil vlč. g. župnik Bohak. Lepo petje s spremljanjem godbe je prednašal domači cerkveni zbor. Prireditev so posetili v častnem številu tudi gasilci iz Trbovelj, Hrastnika, Radeč, Loke, Vrbovega, Laškega, Rečice pri Laškem, Teharja in Ljubljane. Trboveljska gasilska župa je bila zastopana po tov. Gučeku in Holešek, oba vrla organizatorja gasilstva. Gasilci v Rimskih toplicah so s to prireditvijo dosegli lep moralen in tudi gmoten uspeh. Društveni odbor se zahvaljuje vsem, ki so na kakoršenkoli način pomagali, da se je dom lahko sezidal in da je tudi vsa prireditev tako lepo izpadla.

Viničarski red nekateri že zahtevajo od Tiskarne sv. Cirila. Sporočamo, da naredba še ni stopila v veljavo, zato ga še nismo tiskali. Bomo pravočasno objavili v »Slov. Gospodarju«.

Dijaka srednje šole sprejme dobra kršč. družina v Mariboru. Pojasnila daje iz prijaznosti uredništvo našega lista.

*

Šolska upisovanja.

Ponavljalni izpiti na drž. ženskem učiteljskem v Mariboru se začnejo dne 27. avgusta ob osmih dopoldne; za prošilke za I. letnik bodo dne 29. avgusta ob osmih dopoldne preizkus sluha, zdravniška preiskava in ev. izpiti. Vpisovanje za vse letnike bodo dne 3. septembra od 9. do 12. ure dopoldne. Vse drugo je objavljeno na črni deski pred ravnateljevo pisarno. Sprejemanje v vse razrede ženske vadnice bo dne 1. septembra od 9. do 12. ure dopoldne v razredih vadnice.

Usposobljenostni izpiti za osnovne in njim sorodne šole v jesenskem roku 1928 se prično na drž. moškem učiteljskem v Mariboru dne 5. novembra t. l. Pravilno opremljene prošnje za pripust naj se pošljejo potem sreskih poglavarjev vsaj do 20. oktobra t. l. v roke izpraševalne komisije. Povabil k izpitu se ne bo razpošiljalo. Vse drugo na črni deski v veži drž. moškega učiteljskega v Mariboru.

Vojnik. Vpisovanje v meščansko šolo se vrši dne 30. in 31. avgusta od 8. do 11. ure za I. do IV. razred. V I. razred se sprejmejo

Vsaka slovenska hiša naj ima novo barvano Slomškovo sliko!

Naročajo se pri upravi „Našega doma“ v Mariboru, Aleksandrova cesta šte. 6/1.

učenci z dovršenim četrtim ali višjim razredom (oddelkom) osnovne šole.

*

Iz Poljšakove republike.

Ze v par številkah ni prinesel »Gospodara« nobenega obvestila, kako in kaj je z zdravljenjem g. Poljšaka v baraki mariborske bolnice. Ker bo zapustilo koncem avgusta nekaj bolnikov čisto ozdravljenih barako; je naša dolžnost, da seznanimo javnost z znatnim zboljšanjem zdravstvenega stanja revežev, ki so bili zapisani ali smrti ali do smrti neozdravljivosti.

Kratek pogled v Poljšakovo republiko.

Barako, v kateri zdravi g. Poljšak raka, kostno jetiko in razne doslej neozdravljive kožne bolezni, so nazvali bolniki sami — republika.

Ako vstopiš v to leseno barako, imaš na desni oddelek za moške, ne levi za ženske. Na obeh oddelkih so bolniki, ki so bili ob začetku zdravljenja po izreku priznanega zdravnika vsi v neozdravljivem in najtežjem stanju. Danes sta izginila z obrazov teh živih mrličev zavest ter pečat smrti in neozdravljivosti. Sami veseli obrazi, polni trdnega prepričanja v popolno zdravje. Vsakemu je za 70 odstotkov boljše, nekaj jih že gleda zdravju v oči.

Med bolniki imaš izobražence, kmete, delavce in berače — mlade, srednje stare in celo take nad 80 let. Živijo v najlepši slogi ter medsebojni ljubezni, pomagajo eden drugemu, mažejo maže na platno in sploh so zaposleni z različnimi opravili od zore do mraka. Takoj izveš, kako in koliko se je zboljšalo temu ali onemu, koliko je pridobil ta na teži, kdaj bo zdrava ta mamica itd. Niti enega ni med temi pomilovanja vrednimi reveži, ki bi stokal, bil malodušen in ne v najtrdnější veri, da bo zapustil barako ozdravljen. Ravno radi zaupanja, medsebojne ljubezni in podpore imenujejo bolniki sami leseno barako: Poljšakova republika.

Ne da se opisati, kak ugled, zaupanje ter udanost uživajo v tej republiki: g. Poljšak, njegova soproga, dr. Villmek in pomagač invalid brez noge Koželj.

Izpovedi nekaterih bolnikov.

V naslednjem hočemo podati na kratko, kaj pravijo nekateri bolniki sami o napredovanju zdravljenja:

Pekonja Franc, 56letni zidar od Sv. Tomaža pri Ormožu, je bolan že 16 let na grozni boleznii »ulcus crucis« na desni nogi. Noga je bila v takem stanju, da so mu jo hoteli odrezati baš tedaj, ko se je pojavil g. Poljšak v mariborski bolnici. Nikdo ni verjel, da bo ta revež kedaj ozdravil. Kdor je videl to nogo, ga je streslo po celem životu in v strahu je pogledal stran. Danes moč že hodi, je pridobil na teži 7 kg, je vesel in izjavlja z vso sigurnostjo, da bo nadaljeval svojo obrt popolnoma zdrav.

Ceh Emil, 21letni gimnazijec, je moral opustiti študiranje radi kostne jetike v obeh nogah in posebno v levem kolenu in v prstu na roki. Sedaj že pripogne bolno nogo za 90 stopinj v kolenu, hodi brez bolečin, prst na roki je zgubil na oteklini 3 cm, zredil se je in hodi okrog veselega obraza.

Gabrik Jožef, klepar iz Apač, je imel obraz popolnoma razjeden od neozdravljive bolezni »lupus« in kostno jetiko na hrbtenici. Hrbet je imel čisto kriv in za moško pest debelo bunko na sredini hrbtenice. Obraz je že skoro popolnoma zaceljen, oteklin na hrbtu se je izgnojila, hodi ravno, spi na hrbtu in dvigne od tal svojo železno postelj.

Kolarič Vinko, preglednik finančne kontrole iz Apač, ima že šest let po celem telesu neozdravljivo kožno bolezen »psoriasis«. Zdravili so ga že razni zdravniki, tudi ma-

Dr. F. Kartin
 specialista za kožne in ustne
 bolezni, Maribor, Slovenska 9
 zopet ordinira 987

riborski, a do Poljšaka brezuspešno, ker se je bolezen vedno vračala. Po receptu nekega Rusa se je hotel ozdraviti svoj čas s stradanjem. Celih 40 dni ni zavžil drugega nego trikrat na dan majhen kozarček bezgovega čaja. Čutil je močno glad do 15 dni, potem pa ne več. Ko je začel po preteku 40 dni zopet uživati hrano, se mu je bolezen obnovila. Eno roko mu je zdravil v Poljšakovi baraki zdravnik, drugo in ostalo telo Poljšak. Poljšakovo zdravljenje se je izkazalo kot čisto uspešno, od zdravniške maže prvotno pregnana bolezen se vrača in jo mora prepoditi g. Poljšak.

Katoliški župnik Ruk Matija iz Petrovega sela v Slavoniji je imel raka v debelem črevesu. Zdravili so ga najboljši profesorji in zdravniki. Odpustili so ga vsi kot zapisanega smrti. Danes gospod uživa vsako hrano, pije, puši, je vesel, hodi okrog in je že zapustil bolnico, opravlja duhovniško službo in se pripelje tu in tam po zdravila.

Na ženskem oddelku je več slučajev kostne jetike, raka na prsih, maternici in par težkih kožnih slučajev.

Korošec Pepca, devetletna Ruperčanka iz Slovenskih goric, ima kostno jetiko v nožnem kolku. Zdravniki so ji ovijali nogo v mavec, bolna noga je segala zdravi komaj do gležnja in sploh vstati ni mogla. Danes hodi brez bolečin, noga se je znatno podaljšala in izgleda veliko boljše.

Enako kakor otrok Pepca se je zboljšala kostna jetika na nogah gospema: **Krekovi in Kordonovi**. Obe hodita brez bolečin, se počutita zelo dobro in bosta zapustili republiko zdravi.

Z rakom na nosu in na ustnicah se zdravijo z najboljšim uspehom ter napredkom: 68letna Benko Frančiška, 64letna Barbara Plder in 84letna Vernik Ana. Dva od teh slučajev bosta dobra do konca avgusta.

Tudi oba pred zdravljenjem obupna prsna raka sta za tri četrtine zboljšana.

Ne smemo pozabiti še omeniti gospo A. Kropš iz Maribora. Celih 15 let so jo že zdravili razni mariborski ter graški zdravniki brezuspešno na kožni boleznii »psoriasis« na obeh rokah in nogah. Ko je prišla v Poljšakovo republiko, se je lotil ene roke zdravnik, druge Poljšak. Poljšakova roka je ozdravljena, pri zdravnikovi se je bolezen vrnila in jo bo treba pregnati s pomočjo — republike.

Kaj pravijo zdravniki?

V zgorajšnjem smo navedli le nekatere slučaje iz Poljšakove republike. Vsak, ki ima oči in slisi izpoved bolnika, se lahko prepriča sam, da smo beležili dejstva ter čisto resnico.

Poljšakovo barako je obiskalo veliko resnih ter najboljših zdravnikov iz Maribora, Zagreba, Italije ter od drugod. Vsi so priznali napredek, se čudili in častitali k uspehom.

Poljšakovi odločni nasprotniki so zdravniki, ki so doslej zdravili po več let brezuspešno: raka, kostno jetiko in neozdravljive kožne bolezni. Nekateri mlajši so tako zakrknjeni, da zabavljajo čez Poljšakovo zdravljenje, ne da bi si bili ogledali posamezne slučaje in ne da bi bili govorili z dotičnimi bolniki.

Za nas pa, ki želimo na smrt zapisanim bolnikom zdravje, je glavno to, kar nam izpove bolnik, ne pa to, kar zanika iz nevošljivosti zdravnik! Vsem zdravim, resnim in

človeštvu dobro hotečim ljudem so dosedanja Poljšakovi uspehi dokaz, da je že zmagal in ne bo njegove zmage nad do sedaj neozdravljivimi boleznimi vesela samo le Slovenija, ampak celi — trpeči svet!

Poročila SLS.

Zmaga SLS v obmejni občini. V občini Slatinski dol pri Svečini se je te dni izvršila volitev župana in je bil soglasno zopet izvoljena dosedanja župan in naš somišljenik g. Karl Trabos. Za svetovalce pa sta izvoljena posestnika gg. Alojz Juder in Fr. Paskolo. Čestitamo!

Krajevna organizacija SLS pri Sv. Ani v Slov. gor., in Prosvetno društvo izrekata Jugoslov. klubu in njega načelniku, dr. Korošču popolno zaupanje ter obsojata nesramno pisanje v liberalnem časopisju.

Shod SLS pri Veliki Nedelji. Na Marijin praznik, dne 8. septembra porani maši bo pri nas veliki shod SLS za gornji del ormoškega okraja. Govori narodni poslanec Fran Žebot iz Maribora. Naprošen je tudi narodni poslanec Vesenj. Že sedaj vabimo domačine in sosede iz Sv. Lenarta, Sv. Tomaža, Sv. Marjete in iz Ormoža! Prosimo zaupnike po vseh župnijah, da razvijejo živahno agitacijo za veliko udeležbo. Poslanec Žebot pride gotovo namesto obolelega domačega poslanca g. Bedjanica.

Krajevni odbor SKZ v Šmartnem ob Paki je sklenil dne 5. t. m. sledečo resolucijo: Krajevni odbor SKZ se pridružuje protestom celokupne poštene Slovenije proti infamnemu blatenju našega političnega voditelja g. dr. Korošca od strani »Jutra« in njemu sorodnih listov, izreka pa g. min. predsedniku popolno zaupanje, za nesebičen trud v blagor Slovenije pa globoko zahvalo!

Velik okrajni shod SLS v Ljubnem ob Savinji. Na splošno željo pristašev iz celega okraja se vrši v nedeljo, dne 9. septembra, porani sv. maši velik okrajni shod SLS v Ljubnem ob Savinji za gornjegrajski okraj. Govori razven domačih narodnih in oblastnih poslancev več narodnih poslancev iz drugih okrajev. Po shodu seja okrajne organizacije SLS, na kateri se bo razpravljalo o zelo važnih okrajnih zadevah. Krajevne organizacije, agitirajte za obilno udeležbo!

Javen shod SLS v Zavodnjem pri Šočtanju. V nedeljo, dne 26. t. m., se vrši po sv. maši v navadnih prostorih javen shod SLS. Na shodu poročala oblastni poslanec Ovčar. Somišljeniki od blizu in daleč prav uljudno povabljeni!

Političen shod SLS v Kalobju. Dne 12. t. m. je priredil pri nas političen shod g. oblastni poslanec dr. Ogrizek iz Celja. Poročal je o delu v oblastni skupščini in o občem političnem položaju. Zborovalci so brez ugovora poslušali njegova izvajanja in izrekli zaupnico našim poslancem ter soglasno obsodili pisavo »Jutra« in sorodnih liberalnih časopisov. Posebno so se ljudje zanimali za oblastne davke. Ko jim je pa vse gospod poslanec